

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 franci. Inserțiuni: De un șir peti 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Cracoveanca.

Féta lui Pinten Tisa,

Prostia, Maria Sa,

Muguresce córne lungi

Lungi ca celea dela junci;

Fă, córnele ț'om tăia

Și-n Tisa li-om arunca!

Și-ncepe a împunge cu ele

Și-a le redica la stele

Și-a bufni cu ele-n lună

Și-n nația mea străbună;

Fă, córnele ț'om cionta

Și-n Tisa li-om arunca!

La pecior are copite

Cum au caii ș' alte vite

Și-mpróscă grozav cu ele

Cătră sóre cătră stele

Fă, copita-ți voiű tăia

Apoi Tisa te-a mânca!

Ea zuzăe ca musca
 Și ródé ca locusta
 Tot ce-i cade, cade-n drum
 De vro câțiva ani acum:
 Fă, dinții ți-i-om pili,
 Și-n foc i-vom asverli!

Dr. Detunatescu.

Stan Pașitul.

Popă pogan, ca popa Bercean din Ungruț, pocniar capul, decându-i pomană de pomelnic popesc, nu s'a pomenit. Atâtea

ghiolduri trânteli și bătăi a mâncat, de tótă lumca se miră, cum taina preoții n'a dispărut din atare popă prăpădit, și nu și-a luat refugiul într'o pele de bibol. În tot ținutul Ungruțului nu-i cărciumă, din care popa Bercean nu s'a trântit de șeptedecei de ori câte șapte afară, nu-i gard, sub care n'a dormit beat, și nu-i bețiv, care nu păstrează în șerpariul seu, ca scump suvenir, flóce din barba lui. Atâtea a pățit popa Bercean din Ungruț, încât, decă i s'ar aprețui serios tóte pățaniile, ar merita, ca se se numere cel puțin între cei patruđeci de Sfinți Mucenici.

Pățania cea mai tragicomică a pățit'o popa Bercean dăunăđi în cărciuma lui Wolf. În cărciuma lui Wolf are popa Bercean strană, pe care o ocupă regulat într'o ți ca-ntralta. Dăunăđi vine popa Bercean în reveréndă, cu molitfelnic și cădelnița, dela o feștanie, și se abate pelaiv cărciumă. Aici și află strana ocupată de alt bețiv, care chefua cu'n tovařeș. Faptul acesta a fost de ajuns, ca se se nască gálciavă.

Altul n'ar fi fost în stare a cânta o Slavă Tatălui, până-ce cel din strană a cântat popii podobiile tuturor Sfinților. Al doilea bețiv îi ținea ison. Una-doue-trei, reverénda popii, ca catapetézma biserecei, s'a rupt în două, molitfelnicul nu încăpea pe feréstă, și cădelnița, zbârnăind pe sub pat, a umplut odaia cu puii, ce sugéu la o clocă. Pânăcând jidanca lui Wolf striga pe strade: „Tulvai că omórá pe popa“, bețivul din strană innălța pe popa de chică cătră ceriuri, iar celalalt, teménduse, nu cumva popa se amețască în innălțime, il trăgea de barbă cătră pământ.

Situațiunea popii Bercean era asemenea cu a țiganului, când s'a băgat după pui de urs în gaură, și după-ce l'a apucat ursul cu ghiarăle de ceafă striga: Îupâne ursule, fâte a me mai scăpa odată, și, decă noi nimeri acasă, rușinea mea se fie!

Când a sosit ajutoriul ómenilor de scăpare în cárciumă, popa Bercean era smuls și ciupelit platoș!

* * *

Cam dela mijlocul lunei lui Octobre încóce, s'a observat în cete mai multe părți locuite de Români, o somnolență ne mai pomenită. Mai cu samă ómeni cu carte, ca și popa nostru, dorm duși.

Mai dese s'au arėtat casurile de somnolență în Brașov și jur. Așa a adormit un asesor orfanal în casina românească din Brașov, ca tunul, de l'au dus cu țolul acasă, și abia a dóua ȓi s'a pomenit. Profesorii dela gimnasiul românesc din Brașov, când unul, când altul, absentează órele de prelegeri, din cauza somnului. P'un zaraf din Brașov l'a lovit somnul în comptoar, de a dormit opt óre, și când s'a pomenit, napoleonul era cu 5. cr. mai sus în curs. Prin satele din jurul Brașovului adorm popii și dascálii, seȓėnd la masă, și dorm câte trei patru ȓile'n sėptămână. etc.

Nime nu și-a potut explica acėstă bólă de somn epidemic, pănăcând unui agent dela poliția din Brașov i-a succes a'i da de izvor. Jată cum:

Din óre-care comună — dór chiar din Rășnov, s'a trimis o deputațiune la protopopol Brașovului, în cause bisericești. Acėstă deputațiune stătătóre din popa și șesă mireni, debarcând în cárciuma din jos de hotelul Nr. I. a început a se întări în credința despre sfințania causei, ce representa, prin consumarea de silvoriu. Popa, din întemplare, și-a fost scos Telegraful Roman dela posta, și după-ce a binecuvėntat primul păhar de silvoriu, a început a ceti. N'a cetit însă trei minute ș'a adormit cu Telegraful Român în mână. Dascălul, care ședea lângă popa, i-a luat Telegraful Român din mână ș'a

continuat însuși a ceti, dér până ce numeri trei, a închis ochi și ș'a rădîmat cu capul de părete. Vecinuso, prindînd Telegraful Român, a început a căsca ș'a pleca capul cătră masă, și așa în câteva minute, tótă deputațiunea din Râșnov dormea semnul porceilor dela Turda.

În cărciumă se afla ș'un agent de poliție, care, în societatea unei cinzace de rachiu, medita despre nesiguranța publică a venitelor comunci Brașov. Acesta observând întemplarea cu deputațiunea din Râșnov, a alergat iute la șeful poliției și i-a comunicat cazul. Șeful poliției, venind la fața locului, nu voia se'și credă ochilor, și susținea morțiș, că deputațiunea din Râșnov trebuie să fie beată. Agentul de poliție, din contra susținea sus și tare, că deputațiunea dela Râșnov a adormit cetind Telegraful Roman.

Aci ia șeful poliției Telegraful Român la mână, începe însuși a ceti, dér norocul, că agentul de poliție sta lingă el, și când era se cadă de somn de pe picióre, l'a țînut, până și-a venit în fire. —

Așa s'a constatat, că somnolența provine din cetirea Telegrafului Roman.

Din incidentul acesta, șeful poliției a propus magistratului din Brașov, și acesta a primit cu unanimitate propunerea: Că cine e în stare a ceti Telegraful Roman, fără ca se adormă, acela e pentru postul unui pădîtor de nópte deplin calificat!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da!
Dina, dina, da!

Frunză verde de mălaiu,
Cât ținū luna lui maiū
S'au tot coborit din raiū,
Coborit pe mândrul plaiū,
Călărași cu sprinteni cai!

Frunzuță verde de brad
Și s'au dus, dus, prin Bănat,
Dusus' au până la iad!

Frunză verde de seacă,
Cât ținū o săntă vară
Au stătut golani p'afară
În a lui Szapári țeră
Călărași, cu ai lor cai,
Cari veniră cu alaiū
În sănta luna lui maiū
De preste frumosul plaiū,
Din al Bucovinei raiū:

Și acum, când iérna vine,
Săturându-se de bine
Se întorc, ah! ce rușine!

Frunză verde din tulei,
Oh, sermanii ce Ciangăi,
Cari veniră dela raiü
Călări, pre sprintenci cai,
Că ađi se întorc pre jos
Dela Tisza cel fãlos.
Și fug, fug, apostolesce
De domnii din Buda-Peșce!

Frunză verde de pe plaiu
Când au venit dela raiü,
Au venit holălăind
Și cântând și chiuind:

„Dă-ne dónne, dă un raiü,
Mai bun decât acest plaiü“!
Dar acum, când merg desculți
Și de fóme străbătuți,
Nu mai chiuesc, nu cântă,
Ci oftând mereü cuvëntă;
„Fircai, Tisza, blěstămat
„Cu domnii tãi din palat
„Că vai! reu ne a ți înșelat!“

„Voi Szongat și Jokay
„Pronay și Szilágyi
„Kerkápalvi, Apponyi
„Și Artur cu Szapári
„Și cu fãimosul Tisza
„Și făciarnicul Tomka,

„Ămblarea-ți a nóstră cale
„Cu bulendrele-n spinare
„Fără pic de demâncare,
„De ploii bătuți, fripți de sóre,
„Flãmândi și-u pieile góle!“

„Când veți fi mai fericiți,
„Atunci, ca noi se trăiți,
„Sé ămblați din sat în sat
„Nebeut și nemâncat,
„Cu mondurul desmătat,
„Cu obrazul nespălat,
„Cu sufletul intristat,
„Și cu anima máhnită
„Ne avënd țeră iubită
„Chiar precum n'avem ađi noi
„Căci — am ascultat de voi!“

Frunză verde din doi peri
Trămiță domnul din ceri
Un Verhovay la voi
Cum trãmise și la noi,
Pausz și Spanga sã aveți
Căți în țeră crastaveți.

Ér în urmă, iubiți frați,
Voi sã vë colonisați
Unde'i apa mai afundă,
În a Dunăriței undă,
Acolo sã faceți cale
Cum făcurëm noi canale,
Și acolo sã faceti drum
Cum făcurëm noi acum!

Dr. Detunatescu,
poetul ciangãilor.

Cuvântarea ieromanachului Colivă la instalarea noului protopop în primul protopopiat al Sibiiului.

Săracă lume cum . . .
Apocalipse cap. 5. st. 3.

Pfui!

Pfui!

De trei ori pfui!!!

Auđiți, mirađive, și blăstămați constituția, care a conces, ca primul protopopiat al Sibiiului, dinnaintea ochilor consistoriului archidieceesan și la póelele metropoliei se innóte 5 ani în gunoiu!

Blăstămați constituția, afurisiți consistoriu, vlădică și sinod, strigați: Sodoma și Gomora preste strada Măcelarilor!

Dér iarăsi me'ntore și ve dîc: Înzedar blăstămați, înzedar afurisiți și-nzedar strigați Sodoma și Gomora preste strada Măcelarilor! Foc și puciosă vor curge din ceriu preste strada Măcelarilor, dér prostia Pițigoilor va rămănea în veci. Nu veți afla pe pămînt, ba neci în ceriu, atîta dinamit, ca se spargeți prostia Pițigoilor!

Și voi dobitócelor, cari 5. ani ați stat în primul protopopiat al Sibiului sub administrațiunea lui Lazar Slăbănogul, fără se diceți căr sau mâr, voi mai învolbați din ochi, când ve spun eu acestea? Dér sărivar ochii consistoriului ș'ai metropolitului vostru, voi nu vedeți în ce miserabilă stare v'a pre-dat Lazar în mînile noului vostru protopop?

Las că biserica sub administrațiunea lui Lazar în tot tractul prim al Sibiului 5. ani a trăit fără a 8. poruncă, care strigă: „Nu fura“. Las că scóla 5. ani s'a luminat de întuneciunea egipteană. Las că taina a șesa, sau căsătoria s'a ridicat la rangul dogmatic al concubinatlui, și bitóngii la umbra mitrei metropolitane au crescut ca bureții la umbra de stejariu etc. etc. ian priviți orbilor, la căncelăria protopopiatului vostru, a primului din Sibiin, și vedeți în ce stare s'a pre-dat de Lazar noului vostru protopop. Priviți și veți vedea, că archiva protopopiatului vostru e bota țiganului: Lapte acru, zară, castraveți, varză, mazăre și linte, claipe pe gramadă! Indicele la archiva protopopiatului vostru e glasul popii din Nucet al șeptelea din cojnița cu fusele! Actele protopopiatului vostru sunt ogrinji produși de fii de lîngă iesclea cu Christos, și decă cauți în ele după conexul logic, aci afli nojița fără opincă, aci opinca fără nojiță, în tot locul însă urzituri fără bătătură.

Suveica controalei consistoriale n'a intrat odată în 5 ani printre firele urđitului administrative, și predarea actelor dela Lazar la noul vostru protopop s'a săvîrșit d'a valmă, ca și când arunci niște gunoie cu furca preste gard în curtea vecină. Lazar nu știe ce-a predat, Popescu nu ce-a primit, și decă consistoriul din strada Măcelarilor posedă vr'un document oficios despre actul predării, ca. ađi mîne se știe ce a predat Lazar, și ce a primit Popescu, atunci fiți siguri, că și popa Platoș posedă un inventariu, prin care pôte documenta câte fire i s'au smuls din barbă!

Voi păcătoșilor ați avut ș'un fond protopopesc. Cel puțin așa se povestește.

În acest fond au trebuit se incurgă sub administrațiunea lui Lazar 30% din țîncușile de cununie.

Acum ve'ntreb: Cătu-i de mare acel fond? Căt a crescut sub administrațiunea lui Lazar? Unde-s documentele de casă? Unde-i fondul însuși?

Voi păcătoșilor credeți, că Lazar a predat noului vostru protopop un ban?

Un drac!

Nunumai că Lazar n'a predat noului vostru protopop neci un ban leșinat, dér în archiva vóstră protopopescă nu se află neci atăta document despre existența fondului, căt s'a aflat în archiva țiganului despre existența racilor. Rácii țiganului s'au aflat cel puțin în carte, dér noul vostru protopop neci carte n'are!

Așa stați voi păcătoșilor cu administrațiunea vóstră bisericescă în primul protopopiat al Sibiiului!

Asta-i vestita constituție bisericescă, cu care Telegraful Roman, în tot anul, pe la duminica Tomii, ve umple ochii de năsip?

Aşa v'a administrat, și așa ați conces ca se ve administreze un asesor consistorial 5 ani, și acésta la pólele reședinței arhiepiscopesci ?

Și decă aici în centru, archiva protopopéscă se asemână cu grajdul lui Augias, atunci cât de mare trebuie se fie acel Hercule, care ar fi în stare a curăți gunoiul din grajdul lui Simplitius Maior dela Androchel ș'al lui Simplitius Maximus dela Avrig ?

Au dór voi chiar credeți că terminul Lazar exprimă superlativul simplicității ridicat la ă tria potență ?

Décă asta credeți, nu ve combat credința vóstră, numindu-o deșartă. Ba din contra ve đic : Credința vóstră-i ortodocsă, și decă e numai de mărimea unui grăunte de muștariu, faceți cu ea, dintr'un vițel, cel mai mare bou !

Neci nu me mir, cum voi păcătoșilor, 5 ani ați suportat cea mai miserabilă administrațiune protopopéscă, ce s'a vėđut vro dată în părțile acelea ale lumii, cari se luminează de sóre, fără ca cineva se audă glasul plânsorilor vóstre. Nu me mir de indulgința vóstră bovină, pentru-că ve cunosc cine sunteți : Voi sunteți bou'l cel cu limba lungă din scriptură ! Ve asigur însă că chiar și acel bou, când ar fi tras 5 ani în jugul supremei miserabilități administrative, batăr odată ar fi mugit !

Alta-i mirarea mea. Și care-i acésta ? Iato :

În Sibiiu și continentele învecinate, tótă lumea știe că voi 5 ani ați umblat beți de spiritul constituțiunei vóstre bisericesti, și v'ati tăvălit în noroiul administrațiunei lui Lazar. În Sibiiu, sus dela cea mai lăptósă doică metropolitană, până jos la meșterul Hippi, care strigă pe strade : „Nai trócă de clomănit jupâneaso, trócă“, tótă suflarea bate'n pālmi, se mira și condamnă miserabila stare, în care Lazar v'a predat noului

vostru protopop. Singur Telegraful Roman a tăcut și tace. El s'a făcut nemuritoriu în apărarea publicului de orice deslușiri în această cauză. Și voi păcătoșilor tot mai credeți că Telegraful Roman e organul intereselor bisericesti și scolare din archidieceasă? Secavar credința se ve sece!

Da, când în Blaj un țipău iese cu nasul strâmb din cuptoriu, sau când o marcherită delă hotelul național nu'și primește bacșișul pentru servitii extraordinari, atunci Telegraful Roman se urcă, ca cocoșul, pe gard, inchide ochii și cântă. Când însă în câmpiile statutului organic cresc bozii necapacității administrative mai înalți decât gardurile, și când, în hotelul național din strada Măcelarilor, un corp de balet jocab pe spesele fondurilor publice cancan, atunci Telegraful Roman se scarpină, pe la umbra gardului, de orbul găinei, Amin!

BCU Cluj / Central University Library Cluj
Urzică Scandalografescu.

Impertinență ne mai pomenită! Auți tu colea, Severinenii, cu orice preț vor se'și făcă'n Caransebeș un gimnasiu românesc.

În secolul acesta al luminii, un gimnasiu în Caransebeș, unde afară de lumina secolului, d'atâta timp, mai ard și făclii ca Mufti și Bartolomineiu etc. Horribile auditu!

Și ce e mai semnificătoriu, Severinenii sînt hotărîți a'și face gimnasiul din banii lor proprii, sau ca se me exprim în limba Șvabilor din Bănat, ei nu vor neci mai mult neci mai puțin decăt un: Extrawurst.

Sè me ierte frații Severineni, dèr un Extrawurst nu se pòte suferi în Ungaria, acèstă patrie a libertăților, unde se pòte escrie un premiu pentru acela, care se crede în stare a dovedi, că frumósa sentință: „Drepturi egale pentru toți“, dela nașterea dualismului încóce, s'a ridicat vrodată la valórea de adevèr!

Ministrul cultelor nòstre ș'al îndobitocirei publice, Trefort, care în o activitate mai lungă de 10 ani, a aruncat libera desvoltare a naționalităților din Ungaria c'un veac de om înapoi, are deci tótă dreptatea, că nu concede Severinenilor înființarea unui gimnasiu românesc în Caransebes, și ordinațiunea sa, prin care se dispune împărțirea banilor destinați pentru zidirea gimnasiului, între comune, e nunumai salutară dèr și unică în întreaga Europa, pentru-că neci un regim european, în timpurile acestea ale deficitelor generali, nu se pòte lăuda cu asemenea dispozițiuni de părințască îngrijire pentru comune.

Cu totul altă căciulă ar fi, când, spre pildă, Ciangăii, cari, neavènd cu ce se întórce acasă, ni-au mai remas în țară, s'ar hotărî seși facă din colectele administrate de Verhovay sau din escedentele ministrului finanțelor nostre, Szapáry, pe anul 1884, un gimnasiu. Românilor însă, la a căror sistematică îndobitocire se lucră cu atâta zel patriotic, nu se pòte concede la neci un cas zidirea unui gimnasiu în Caransebeș, pentru-

că, cultivându-se, îndată vin cu idea de stat maghiar în conflict. Iar idea de stat maghiar nu suferă lumină, chiar și din motivul, ca proveniența asiatică a purtătorilor acestei idei, se nu bată la ochii lumii europene.

Mai sînt apoi și alte puncte de orbire, din cari Trefort și Tisza nu pot concede înființarea unui gimnasiu românesc în Caransebeș, și din cari au dispus împărțirea fondului grănițăresc între comune.

Primul punct se vede a fi acela, că, împărținduse banii între comune, lui Szapáry îi dă mai ușor mîna a face un: „Böhmischen Zirkel“, sau ca se me exprim în termeni aritmetici, a divida fondul grănițerilor severineni prin potența executorilor de dare în profitul deficitelor Ungariei.

Al doilea punct de orbire, și cel mai însemnat, se vede a fi acela, că înaltul nostru regim, prin admiterea înființării unui nou gimnasiu românesc în Caransebeș, nu voiește a se expune imputării, c'ar conlucra, batăr și indirect, la înmulțirea muritorilor de fόμε din tagma profesorală. Înaltul nostru regim, știind cum profesorii gimnasiilor românești din Blaj, Beius, Brad, Năsăud, Brașov, înghit dintr'o leafă de 400—600 fi. de șapte ori gol ș'odată fără pită, se teme, nu cumva și-n Caransebeș se erupă tiful fόμεtei între profesori, și așa mai consult lucră, când dispune, ca fondul grănițăresc se se împartă între comune. Mai bine se se înbete reprezentanța comunelor de câteva-ori cu banii fondului, și se strige: „Eljen Trefort és Tisza“, decât lumea se credă, că 10—15 academici absoluți au fost trezi, când, c'o leafă de 400—600 fi. s'au angajat de profesori la gimnasiul românesc din Caransebeș.

Apoi iar nu se pôte concede, ca ađi mîne se cadă cu 10—15 indiviđi didactici mai mult în povăra statului. Statul nostru a făcut tot ce a fost posibil pentru interesele învăț-

torilor români. El s'a îngrijit ca se stórcă din miserabilele lefi ale învățătorilor noștri, pe cari le trag din pelea poporului, un fond de pensiuni. Învățătorii români se pot uita deci liniștiti la viitoriul lor, pentru-că statul maghiar s'a îngrijit, ca, din fondul de pensiuni, se le cumpere cizmele, pe cari ađi mâne le vor rupe la cerșit!

* * *

Mercurea, vestitul câmp al pasivității române, s'a inundat în ziua de 4. Novembre de valurile unei teribile activități. Românii din Mercurea și țările învecinate, în 4. Novembre, au ales.

Ce e drept, Românii din Mercurea și jur n'au ales deputați pentru dieta din Budapesta, dér, pentru corespunđătoare diete, un protopop.

Lupta electorală a fost crâncenă. Când Droc de asupra, când Reu dedesupt. Și norocul că din cele 64 voturi negre și unul alb, n'au mai fost trei fără colóre, pentru-că, în cazul acesta, Reu devenea, cu votul frateso, unanim ales de protopop al Ludoșului, și galițele metropoliei nóstre rămânéu orfane.

* * *

În Timișóra s'a rupt ghița socială și spiritul social român, a căđut în apă. Cu alte cuvinte, în Timișóra s'a dat un concert național român, despre care Südungarischer Lloyd Nr. 259 se expectorează așa:

„Das Concert von Sonnabend, hat es in vielfacher Beziehung dargelegt, dass aus diesem Vereine, seit dem Herr Peter Opris Vorstand desselben geworden ist, alle unlauteren politischen Elemente, und somit auch der letzte Schatten nati-

onalistisch separatistischer Bestrebungen verbannt sind. Hiefür sprachen die enthusiastisch aufgenommenen Liedervorträge, die nicht enden wollenden Csárdás und die zu grossem Theile ungarische Conversation, in glänzenster Weise“.

Eu n'am onóre a cunoște pe domnul Peter Opris, dér, știind, că se subscrie „Oprisy“, cred că tótă lumea'l cunoște, deși atare cunoștință nu face domnului Opris multă onóre.

Privit din punct de vedere musical, domnul Oprisy se vede a fi un mare artist patriotic, sau un patriot artificial din scóla archimusicantului Miron, pentru-că i-a succes a da în fabrica Timișórei, sau în Timișóra fabriccii, un concert musical național-român cu piese de cântări maghiare și cu: „Nie endenwollende Csardas“, sau după cum ar traduce un Ciangău flămând: „Ciardașuri de lungimea cârnaților fără capete.“

Conversațiunea / cena a domnului concert, și care, după asigurările lui Südungarischer Lloyd, a fost maghiară, nu e meritul lui Oprisy. Meritul acesta se împarte în trei părți.

Prima parte compete crâșnicului dela biserica sfântului Ilie, pe care taxândul după gradul fόμεi, ce se sălășluiește în el, cu deosebire în timpuri lipsite de pomeni și nunte, ar putea fi vlădică.

A dóua parte cade marelui industriaș, Despot Szávu, care stă totașa departe de bancrot, ca și cănele de códă.

A tria, și, fără îndoială, cea mai mare parte, o ia popa Schelagian, un hierarch, care, pentru binele bisericii ș'al scólei bea mult, dér neci odată destul, și din motivul acesta se bucură de protecțiunea Înapoimergătoriului Joan dela Arad.

Acest trifoiu crescut pe vârful gunoiului național-român din Timișóra, și alte buruieni naționale din fabrica reuniunii lui Oprisy, au dat pomenitului concert național-român colórea internațională alb-roșu-verde, și după cum ȳice Südungarischer

Lloyd, lipsită de elemente necurate politice, precum și de intențiuni separatistice.

Nu sum dispus a cerceta, încât musica, această divină voce a inimei omenesti, e capace a se renega. Un avantaju național-român a avut totuși concertul lui Ôpriș: S'au adunat mai mulți Români din Timișóra la un loc, fără se se muște!

Se'mi mai ȓică acum cineva, că doi advocați de român din Timișóra, când întră într'o cârciumă, se pun la trei mese, că-l s . . . sărut în obraz!

Noutăți senzaționale.

Admiralul iustiției maghiare, Pauler, călătorind în jurul pământului, a aflat în pustietățile corónei St. Stefan o insulă până aci necunoscută, cam de mărimea Ungariei, pe care trăiește un rar soi de ómeni. Aceștia merg pe două picióre, au nasul în mijlocul obrazului, și, când mână, mișcă mereu din făci. Hrana lor stă din fómete. Cu tóte estea ei pórtă nasul sus, ceea-ce dovedește c'odinióră au stat pe picióre proprii. Pe insulă domnește cea mai liberală constituție de sub sóre: Fiecare locuitoriu are dreptul d'a se privi de bou, și a cere emancipațiunea vacilor.

Admiralul Pauler le-a donat, de suvenir, un exemplar din: „Căsătoria civila“, ediția societății israelite dela Paris, legată bogat în pelea fiilor lui Arpad.

* * *

Regele Milan, publicând asupra regatului seu statariul, s'a îndurat prea grațios a dispune, ca tuturor sudiților sei, cari se vor înpasca pentru revoltă, se li se ierte darea capului.

* * *

Telegraful Roman, bazat pe izvora sigură, sustine, ca Turcii, in prevederea rezolvării definitive a chestiunii orientale, ar fi incheiat cu Mohamedanii o alianță pe mörte și viêtă.

* * *

Comitetul expozițiunii naționale române din 1881 dela Sibiu, dând de urma intratelor, a căror ieșire nu se pöte urmări, și-a dat absolutoriul, și se mai așteaptă acum, ca se'și dea și socoteala.

* * *

În Belgrad, reședința lui Milan, s'a îndrodus de curënd darea de câni. Din incidentul acesta s'a întêmplat, că un zăvod, nefiind în stare a'și plăti darea, în séra din 27 spre 28 Novembre, s'a înpușcat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

În Turnu Severin, la marginea cheului Dunărei, s'a aflat, dila trecute, scheletul unui dobitoc necunoscut. Mai mulți naturaliști din București s'au chiebat la fața locului și, după lungi deliberațiuni știintifice, au constatat, că acel schelet nu pöte fi altul, decât al unui purece, care, decând cu expedițiunea de înfrățire între Maghiari și Romani a lui Pulsky, a rămas în țară.

* * *

Diarele maghiare și ovreiești din Ungaria vestesc, că episcopul gr. cat. dela Lugos, Mihali, a comis atari grave delictes canonice, încât se tem, că decă se va trage în cercetare disciplinară, și se vor dovedi, episcopul dela Gherla Szabo nu scapă de furci.

Invitarea unui dascăl român la prinderea postului de Crăciun!

Asta s^{er}ă lăsăm post
 Cum n'a fi neci n'a mai fost.
 Se vedeți pe platul meu,
 Ați l'a bătut Dumnezeu.
 Șesă feliuri îl apasă,
 Bune bucate de masă.
 În un vas răbdări prăjite,
 În altul lipse călitate,
 În unu-i postul lui n'ai
 Până l m^{an}ci ai se țici vai.
 În unu-i f^ometea tinsă
 Și în altul pofta linsă.
 S^{un}t plăcinte mai pe urmă
 Tot cu brânză și cu urdă,
 Cu brânză de iepure
 Și urdă de pasăre,
 Din fărină de fireți
 Îți sar ochii, când le veți.
 Șesă feliuri de mâncare
 Ați ca mine, nime nare,
 Șesă feliuri spun de rost
 Șesă săptămâni de post.
 La vorba de beutură,
 Balele 'mi curg din gură.
 Ve poftesc se luați parte,
 Ca se le m^{an}căm pe t^ote,
 Că de le-om lăsa pe mâne,
 Se strică, nu mai s^{un}t bune!

J. M.

docente calificat în răbdări.

Cocóna Gurădulce.

Au pățito damele din Brașov. Căț! Gazeta Transilvaniei ne spune, că profesorii dela gimnasiul lui Popasu s'au hotărît a da damelor de sub Têmpa prelegeri publice, ca se le cultiveze. Căț! Dér așa le trebuie damelor din Brașov, pentru-că: „Ce ție nu'ți place, altuia nu face!“ Căț!

Damele din Brașov au fost cele din tâiu, cari au înființat o reuniune pentru cultivarea fetițelor, până-când ele însusi sau pus pe ferbél. Căț! Acum s'întors foia: S'au apucat alții, ca se le cultiveze pe ele. Mițulic!

Tótă onórea profesorilor dela gimnasiul Drăguței, cari au constatat, la damele din Brașov, lipsa de cultură, ș'au inițiat prelegeri publice, pentru cultivarea lor. Căț! Una însă

nu'mi cade mie la socată, când vine vorba la cultivarea damelor române. Damele române din Braşov, cu reuniunea lor pentru cultivarea fetiţelor, s'au imitat de damele din toate părţile locuite de Români, dăr dorere, nu în toate părţile avem profesori, în stare, şi aplecaţi, a ţinea prelegeri publice pentru cultivarea damelor. Miţuluc !

La soarea.

Dama: Domnule profesor, dta ai dat probe de rară ştiinţă, spune-mi, te rog, ce e nepaciinţa?

Profesorul: Nepaciinţa e unica paciinţă, ce posed damele !

Circumscriere.

Mama: Auzi Lefteriço, când vom fi la bal, și te'ntreabă cineva, nu spune, că eu sun mamăta; mai bine ți că's soruta cea mai mare!

Fata: Pentru ce mamă dragă?

Mama: De, domnii ar potea crede, că tu ești prea ineră!

Vieta regulată.

Nevésta: Auđi bárbate, eu n'o mai pot duce cu tine, decá nu'ncepi o viéta regulată.

Bárbatul: Ce spui fá de viéta regulată. Decá nu tráiesc eu regulat, apoi nu mai tráiește nime! Într'o ți ca'ntralta me duc la cárciumă, acolo me joc regulat cărți, béu regulat dóuě trei litre de vin, și viu regulat, după međul noptii, acasă. Póte fi om pe lume mai regulat ca mine?

Computarea

venitelor din Nr. 7 al Calicului în scopuri filantropice.

Numerul 7 al Calicului s'au tipărit, preste trebuința noastră, în 400 exemplare, cu destinațiunea, ca venitul curat se se distribuie cunoscutelor scopuri filantropice.

S'au vîndut 207 exemplare à 30 cr, ș'au întrat până ađi la noi . . . . . 62 fi. 10 cr.

Spesele de tipariu, chemigrafie și expediție
la 400 exemplare . . . . . 27 fi. — cr.

Porto la 207 exemplare . . . . . 2 fi. 7 cr.

total . . . . . 29 fi. 7 cr.

Rămâne venit curat . . . . . 33 fi. 3 cr.

Acest venit s'a împărțit și expedit, amăsurat dorinței abonenților:

1. La redacțiunea Luminătorului, pentru: „Chorurile plugarilor români din Bănat“ 19 fi.

2. La Dna Anna Gal, pentru: Reuniunea femeilor române dela Abrud 14 fi. 3 cr.

Nevîndute au rămas 193 exemplare, din cari 150 se află la subscrisa administrațiune, iar 40 pe la diferiți privați spre vîndare, fără d'a ne fi trimis până ađi prețul.

Exemplarele, ce mai posedem, le punem la dispozițiunea P. T. Public, arătând, că se vînd cu prețul scăđut de 15 cr.

Administrațiunea Calicului.

